Ч. 10. Неділя 27 (14) січня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Вибори до німецкого парляменту. — Справа реформ в Туреччині. — Події в Росиї.

В палаті послів вела ся на вчерашнім засіданю дальша дискусия над законом о контінґенті рекрутів. В дискусиї брав участь також п. Міністер оборони краєвої ґен. Лячер, обговорюючи ріжні справи войскові. Палата приняла відтак закон в другім і третім читаню. Рівно-ж ухвалено закон о підпираню австрийского Льойда і приступлено до нарад над законом о піднесеню торговельної маринарки австрийскої, а особливо дальматиньскої. Слідуюче засідане відбуває ся нині, а на дневнім порядку стоїть закон о льокальних зелізницях.

В Німеччині розпочали ся вчера вибори до парляменту. До години 12 в ночи звістних було 53 вислідів виборів. Вибрано 11 социялістів, 10 з партиї центра, 6 народних лібералів, 6 з партиї правительственної, по 2 або 1 з прочих партий. Крім того відбуде ся 19 тіснійших виборів, до котрих прийде 13 социялістів, 6 народних лібералів і пр. Редакция часописи Lokal Anzeiger вивісила транспарент з донесенєм, що социялісти утратили 16 мандатів. Внаслідок того кількасот осіб устроїло маніфестацию, співаючи патріотичні пісні і підносячи оклики в честь цісаря. На улици Вільгельма товпа розійшла ся на приказ поліциї.

До години 4-ої рано звістних було 202 вислідів виборів, з того 110 єсть покінчених, а в 92 округах прийде до тіснійших виборів. Вибрано 34 членів центра, 20 социялістів, 18 німецких консерватистів, 14 народних лібералів, 7 з партиї правительственної, 5 Поляків, 6 з вільнодумної партиї народної, 3 членів партиї реформ, 2 Альзатців, 1 члена німецкої партиї народної, 2 диких і 1 аґрария. З 92 виборів тіснійших дотикає 87 социялістів, 14 народних лібералів, 22 членів вільнодумної партиї народної, 19 з центра, 6 з партиї правительственної, 6 з вільнодумного сполученя, 6 членів німецкої партиї народної, 13 німецких консерватистів, 6 Вельфів, 2 Поляків, 2 аґрарців, 4 диких і 1 з партиї реформ. Центрум не утратило доси ні одного мандату, а зискало 1, социялісти тратять 12 мандатів, народні лібералі зискують 8, консерватисти 5, вільнодумна партия народна зискує 2, а тратить 1. Після послідних вістий Поляки на пруским Шлезку здобули три мандати великою більшостию голосів.

Реформи в Туреччині переводить — не турецке правительство, але, внаслідок завзятого опору против всяких реформ, делеґати европейских держав. Однако і ті реформи ідуть пиняво, бо держави мусять допевра терором ломити упір султана і усувати перешкоди, якими турецке правительство старає ся унеможливити найдрібнійшу реформу. Переперто утворенє трех надзвичайних трибуналів судових для Македониї, але они не могли правильно функціонувати з причини браку сил і навалу материялу. Причинили ся до того і християньскі асесори, котрі брали свої обовязки дуже легко і не приходили на розправи. Щоби тому зарадити, порішено отворити три нові трибунали: в Солуни, Монастирі, Скопли, щоби прискорити урядоване, особливо в карних справах. Та інституция єсть провізорична, она має лише полагодити нагромаджений вже материял. Кошти покриє не македоньский фонд, але центральне правительство в Царгороді. Окрім того вислано трех високих достойників, котрі в порозуміню з ґенеральним інспектором Гільмі башою розслідять докладно відносини в судівництві і уложать проєкт реформи. Туреччина видко потерпає, щоби держави не вмішали ся до судівництва; она боїть ся того більше ніж інтервенциї держав в фінансових справах. Буджет вілєтів обнятих реформаторскою акциєю

10)

Пан Лєкок.

З французского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

— Отже видите! Тоті сліди, батьку, поясняють все. Прийшовши на сю улицю, побачили втікаючі здалека ліхтарню якоїсь дорожки, що їхала з Парижа напротив них. Коли она порожна, то се значило ратунок для них. Они заждали на ню а коли дорожка була вже так близько, що єї можна було закликати, казали візникови станути. Без сумніву обіцяли они єму добрий напивок. Як би впрочім і не було, а то річ певна, що він згодив ся їх відвезти. Він навернув, они посідали до воза і длятого тут сліди скінчили ся.

Сего пояснення було не замало, щоби з чола старого щезли зморшки; він сказав:

— Хибаж ми щось більше розвідали, коли се знаємо?

Лєкок мусів на то таки здвигнути плечима.

— Невжеж ви гадали, що сліди тих гільтайок поведуть нас самою серединою цілого Парижа аж до дверий їх помешканя?

— То ні, але...

— Отже що хочете ще ліпшого? Чи гадаєте може, що я не зможу завтра відшукати того візника? Чоловік той їхав по цілоденній роботі порожним возом до дому, отже єго стайня єсть десь в тій стороні. Чи гадаєте, що він не пригадає собі, що на улици Швалєре забрав до свого воза дві якісь дами? Він скаже нам, куди їх завіз, що очевидно не має ніякого значіня, бо они зовсім певно не дали єму своєї правдивої адреси; але він дасть нам їх опис: як були убрані, як виглядали, в якім були віці і як виступали. А з тим і з тим, що вже знаємо...

Многозначна міна доповнила єго гадки; відтак говорив він дальше:

— Тепер розходить ся о то, щоби вернути до „Перчанки" і то борзо. А ви, батьку, можете вже згасити свою ліхтарню!

Глава шеста.

Лєкок майже біг, так було єму пильно забічи знову до „Перчанки"; побіч него старав ся додержати єму кроку батько Абсент а підчас того, коли він так гнав, заблисло єму в его голові зовсім нове сьвітло. Доси надавали в его очах право до авансу лиш літа служби. То було одиноке, найкрасше, найчестнійше право і він нераз сердив ся дуже, коли „молоді борсуки" єго перескакували. Але сеї ночи відкрив батько Абсент, що крім літ служби суть ще й всілякі инші, повні заслуг прикмети. Він признавав сам перед собою, що сей новик, на котрого він так згори споглядав, пустив в рух слідство, якого би він ніколи не міг перевести, хоч він ветеран відзначений медалем.

Але добрий старик не знав, що то розмавляти з самим собою; він зачинав зараз нудити ся, коли не мав з ким говорити, а що якраз ішли таким місцем, де трудно було переходити і длятого мусіли іти поволійше, то він уважав сю хвилю за догідну, щоби трохи побалакати.

— Ви чомусь не відзиваєте ся, товаришу, — почав він — можна би заложити ся, що ви невдоволені.

Тото „ви" було би Лєкокови приятно впало в очи, як би его дух в тій хвили не був занятий иншими гадками.

— То правда, що я невдоволений — відповів він.

— Отже видите! Атже нема ще й десять мінут, як ви були такі веселі.

— Я тоді ще не думав о нещастю, яке нам грозить.

— Нещастє...

— Та ще й велике. Хибаж не чуєте по собі, що якось дуже потеплїло? Очевидно змінив ся вітер від полудня. Мрака розійшла ся, але небо вкрите тяжкими хмарами. Може схоче дощ іти, заким ще мине година.

— Та вже й кропить; чую, що якраз впала мені капля на ніс.

— Ся замітка підогнала Лєкока як батіг жвавого коня; він пустив ся бігцем і крикнув:

— Спішім ся! Спішім ся!

Старий пустив ся також бічи, але відповідь его молодого товариша не давала єму спокою. Велике нещастє! Вітер з полудня! Дощ! Він не міг того поняти, в якій то все стоїть звязи. В своїм занепокоєню спитав наконець, хоч єму при скорім бігу духу не ставало:

— Щож значить то все? Слово чести, можу ломити собі голову, кілько хочу.

на р. 1907, представляє ся користнїйше ніж попередний, бо увзглядено ріжні бажаня населеня, з котрими давнїйше не числено ся. Проєкт буджету затверджено в Царгородї вже в цїлости. Для рільництва одержано велику концесию, бо бики уживані до полевих робіт, увільнено від податку, який платить ся від домашних зьвірят. Дійшло навіть до того, що урядники одержують правильно свою платню.

Ґенерал-ґубернатор московский видав на підставі тимчасових приписів о надзвичайній охоронї поручене поліції, аби розвязувала виборчі збори, на котрих би критиковано діяльність правительства, або похвалювано революцийні діла. Предсїдатель таких зборів а тим більше бесїдники мають бути потягнені до одвічальности і покарані вязницею, засланєм або карою грошевою. Супротив того строгого розпорядженя опозицийні сторонництва постановили не скликувати передвиборчих зборів. — Кандидата до думи із сторони кадетів, адвоката Мандельштама і социялістичного кандидата, адвоката Муравєва видалив із Москви градоначальник. При ревізиї в мешканю Мандельштама не найдено нїчого. — Найвисший указ оголошує слїдуючі реченцї виборів до думи по містах: В Київі, Кишиневі, Курску, Вильнї, Воронежи, Казани, Москві, Одесї, Орлї, Ростові, Саратові, Тулї і Ярославі дня 19 лютого; в Катеринославі і Лодзї 20 лютого, Астрахани 21 лютого, в Нижнїм Новгородї 25 лютого, у Варшаві і Петербурзї дня 1 марта. Вибори правиборцїв селяньских відбудуть ся дня 25, 26 і 27 січня в цїлій Росиї рівночасно. — В містї Гроднї допустило ся вчера двох революционїстів замаху на начальника вязниць Коханьского. Поранивши єго тяжко, кинули ся виновники замаху до утечи і убили двох гонячих їх поліциянтів. Одного з виновників зловлено, але він знов вспів утечи, коли з товпи почато стріляти до стражників; кількох з них ранено. Другий революционїст схоронив ся до одного дому, застріливши двох поліцийних урядників. Візвано войско, котре стріляло до дому. Убито якогось иншого революционїста.

Новинки.

Львів, дня 26-го січня 1907

— **Відзначенє.** Є. Вел. Цїсар надав професорови женьскої семінариї учительскої у Львові дрови/ Йосифови Кулїньскому, при нагоді перенесеня єго на власну просьбу в стан спочинку, титул радника шкільного.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер рільництва іменував асистента лїсництва, Адама Шварца управителем лїсів і домен державних. — П. Мінїстер справедливости перенїс прокуратора державного в VII. кл. ранги Йосифа Млинарского з Золочева до Бережан.

— **Церковний музей у Львові.** Є. Експ. Впреосьв. Митрополит Шептицкий заложив, — як звістно — церковний музей в забудованю сьв. Юра. Само єго уладженє коштувало — як доносить „Нива" — понад 12.000 корон. Видатки на музей (закупно книг, рукописий, ікон і т. п.) до 1905 р. виносили 13.439 корон 37 с. В р. 1906 видатки виносили 2.807 корон 90 сот. В сїм часї (за р. 1906) прибуло 96 томів книг печатаних, 169 рукописий, 62 ікон, 15 штук материй і 6 церковно-археольоґічних предметів. В повисші видатки не вчислено значну суму гроший, які пішли на закупно чаш та инших церковних предметів, жертвованих церквам в заміну за даровані до музею старинности.

— **Важне для рад громадских.** Краєвий Видїл постановив предложити соймови проєкт зміни закона громадского, щоби уступ, котрий говорить о засїданях, звучав: „Як на засїданє не прийде число радних, потрібне до правосильности ухвал, бурмістр має найдальше до трох днїв скликати друге засїданє і покликати рівночасно заступників. На кождого радного і заступника, котрий не прийде на се друге засїданє і не виправдає своєї неприсутности, або прийшовши вийде з засїданя перед вичерпанєм порядку дневного або перед замкненєм засїданя, бурмістр накладає кару до висоти 20 К. Гривну стягає бурмістр. Як без виправданя радний три рази не прийде на засїданє або перед замкненєм засїданя бурмістром вийде, рада може єго на означений час або й на цїлий рік каденциї виключити від участи в нарадах і ухвалах ради. Против гривни і против виключеня інтересований має право внести рекурс до повітового видїлу". — Сю зміну громадского закона краєвий видїл проєктує з причини, що дотеперішні постанови закона є невистарчаючі. Радні абсентують ся загально так, що в краю мало котра рада громадска правильно функционує.

— **Жандармерия в Галичинї.** З днем 1 липня 1906 р. представляв ся стан жандармериї в Галичинї як слїдує: 5 офіцирів штабових. 64 офіцирів нисших, 3116 жандармів. В краю було 28 команд відділових, 79 повітових, 684 постерунків і 226 жандармів придїлених до катастру худоби. Кошти краю на жандармерию піднесли ся на 1907 р. о 43.963 кор. і виносять 672.594 кор.

— **Дрібні вісти.** При ул. Сонїчній ч. 11 загоріла цїла родина Ернеста Фельдмана: він, єго жінка і двоє дїтий від 3 до 7 лїт. По удїленю першої помочи відвезено всїх до шпиталю. — Сторожиха дому при ул. Паньскій ч. 17, спляче разом з двомісячною своєю дитинкою, удушила єї в снї. Тїло дитини відставлено до інститута судової медицини. — Скоропостижною смертию помер вчера рано Кеппель Віксель, лїт 70. Ідучи за купном сїна, занедужав на ул. Жовківскій і небавком помер. При помершім найдено 800 корон.

— **Не удало ся.** До ювілерского склепу п. Фелькера при ул. Кароля Людвика зайшов вчера по полудни якийсь панок і казав показати собі золоті ланцушки. По довгім переглядaню вибрав собі один вартости 230 корон, а відтак казав виставити собі рахунок на імя Дверницкого і обіцяв, що небавком верне і заплатить рахунок. В хвили однак, коли той мужчина виходив зі склепу, добачив п. Фелькер, що єму брак двох золотих ланцушків вартости 236 корон і сейчас пустив ся за ним в погоню. На крик єго: „Ловіть злодія!" переходячі туди пп. Шец і Ґольдшляґ пустили ся за злодієм в погоню. Утїкаючий кинув тодї ланцушки, гадаючи, що в той спосіб уйде погони, але єго зловлено і відставлено на поліцию. Тут сказав він, що називає ся Йосиф Зелїньский і єсть друкарем, однак дозорець вязниць пізнав в нїм знаного злодія Івана Зюлковского.

— **З дирекциї рускої женьскої ґімназиї у Львові.** Подає ся до відома інтересованих, що приватні, взглядно вступні іспити за І. півріч до кляси І. і приготовляючої в рускій женьскій ґімназиї СС. Василиянок у Львові при ул. Длуґоша ч. 17. відбудуть ся в днях 31. січня тай 1. і 2. н. ст. лютого. Сї іспити будуть мати значінє іспитів, які складають ся в ґімназиях державних. Зголошеня до іспитів належить вносити до Дирекциї найпізнїйше в день перед іспитом, а вимагає ся метрики хрещеня на доказ, що кандидатка до кляси І. скінчила найпізнїйше з днем 31. грудня 1906 р. лїт 10, до кляси-ж приготовляючої 9. Такса іспитова виносить для кляси І. 24 кор., а вписове 7 кор. 20 сот.; для кляси приготовляючої іспитова такса 12 кор., вписове 3 кор. — *о. Спиридон Кархут.*

— **Студінь і морози** попустили; нинї з рана був вже лиш 1 степень морозу, небо було досить погідне а на сонци зачинав вже снїг топити ся. Около полудня однак небо захмарило ся таки добре і зачало сипати снїгом. Може бути, що знов настане більша студінь, але поки що люди по тріскучих морозах трохи відотхнули а в містї і на зелїзницях оживило

Молодий поліцист не задержуючись в бігу, відповів:

— Що? То ви не розумієте того, що від тих чорних хмар, котрими вітер гонить, зависить вислїд нашого слїдства, мій успіх а ваша нагорода?

— Ого!

— То не ого, мій старенький! То плач! Через двайцять мінут дрібонький дощ а наш час і наші труди пішли на дармо. Коли зачне дощ падати, стопить ся снїг, а тодї наші докази пріч! Ах, то була би доля! Отже біжім наперед, скоренько як лиш можна! Знаєте прецї дуже добре, що при слїдстві треба предложити щось иншого як лиш самі слова! Коли судиї слїдчому скажемо, що ми видїли слїди, то він нам відповість: А деж они? А щож ми єму на то скажемо? Хоч би ми кляли ся, на чім сьвіт стоїть, що видїли слїди одного мужчини і двох женщин, то нам скажуть: Ну, то покажіть їх! — Хто би тодї посрамив ся? Батько Абсент і Лєкок! Поминувши зовсїм то, що Жевроль готов ще сказати, що ми брешемо, щоби почванити ся а єго понизити!

— Таки правда! Тріс би він!

— Скорійше, батьку, скорійше! Сердитись можете завтра. Коби лиш дощу не було! Наші хороші, красні, виразні слїди, котрими виноватих можна би переконати! Як би то можна їх законсервувати? Я би й моєї крови до них влив, коби лиш можна зробити з них відбитку!

Батько Абсент сам собі признав, що єго участь в роботі була доси дуже мала: він держав лиш ліхтарню. Але тепер лучала ся єму нагода здобути дійстне і оправдане право до винагороди.

— Я знаю, — заявив він з важною міною — як то робить ся, щоби мати відбитки із слїдів в снїгу.

На ті слова молодий поліцист станув нараз і відозвав ся:

— Ви то знаєте, ви?

— Авжеж, що я! — відповів поліцай трохи вже з хвальбою. — Тоту штуку видумали минувшого року в грудни, коли то стало ся була тота подїя в білім домі.

— Вже собі пригадую.

— Тодї був там на подвірю на снїгу великий як по старім дїдьку слїд від ноги а судия слїдчий дуже ним був втїшив ся. Він казав, що около того слїду крутить ся цїла справа і він варт для обжалованого десять лїт більше криміналу. Розуміє ся, єму залежало на тім, щоби той слїд переховати. Закликали якогось великого париского хеміка.

— Дальше, дальше!

— Ну, та я не видїв на власні очи, як він то робив, але знаток розповідав менї, коли показував менї відлив, який із слїду зробили. Сказав менї навіть при тім, що поясненє менї то задля мого званя і щоби я чогось міг при тім навчити ся.

Лєкок аж дрожав з нетерпеливости.

— Щоби не богато говорити! — крикнув він різко — як він то робив?

— Заждіть, зараз і то буде! Бере ся таблички желятини найлїпшого ро а, такої, що добре прозора і намочує ся єї в студеній водї. Коли вже добре розмокне, варить ся єї в парі і розпускає ся єї, аж творить не за ясну і не за густу юшку. Тоту юшку студить ся так, щоби ще лиш тягнула ся та виливає ся з того досить тонку верству на слїд.

Лєкок почав сердити ся як той, що надармо на щось тїшив ся і видить, що змарнував лиш свій час, слухаючи, що якийсь дурак розповідає.

— Досить того! — перебив він старому острим тоном. — Ваш спосіб то Ґіґулїньский, єго можна знайти у всїх підручниках. Він знаменитий, але що нам з него? Маєте при собі желятину?

— Ну, то нї.

— Та й я не маю. Так само могли би ви менї радити ляти розтоплене олово в слїди в снїгу.

Они почали знову бічи і за пять мінут, не промовивши до себе анї слова, були знов в шинку вдовиці Шіпен. Перше, що старому прийшло на гадку, було сїсти собі, відпочити та відотхнути. Лєкок не дав єму часу на то; він закомандував:

— Витягайте ноги, батьку! Пошукайте менї якої миски або великого тареля або якої небудь посудини, дайте менї води і знесїть все, що тут знайдете, дошки, паки і т. п.

(Дальше буде).

ся знову. Дирекция зелізниць державних у Львові подає до відомости, що з днем 26 с. м. заведено знову рух товаровий на всіх лініях належачих до сеї дирекциї. Лиш на лінії Стрілки-Топільниця-Сянки і на зелізницях льокальних Борки великі - Грималів, Тернопіль - Збараж і Лупків - Тісна та Львів - Клепарів - Янів рух товаровий здержаний і дальше.

В виду можливости завернення студени пригадаємо для відради ще деякі тяжкі зими, які мусіли люди перебувати. Найтяжшою зі всіх доси зим була — як записано в літописи пруского товариства наукового в Берлині — в роках 1708 на 1709. Студінь почала ся була вже з днем 6 жовтня з такою силою, що повимерзали були старі дерева овочеві і винна лоза в Берлині. В літописи сказано: „Жителі Ляпляндиї не відчули би так студени як ми“. Дня 8 січня показав термометр 90 степенів Фаренгайта, що значить 55 степенів Реоміра, або звиш 67 степенів Цельзия. Люта зима була також в 1812 р., коли то вигинула в Росиї найбільша часть наполеоньскої армії. Зима в 1814 р. дала ся відчути особливо в Анґлії. Ріка Таміза так була замерзла, що можна було по ній їздити, а ще довго опісля крига спиняла весь рух кораблів на ріці. Остров Ґельґолянд був довгий час так обведений ледом, що не можна було удержати звязи з цілечиною. 1740 р. була дня 10 січня така страшна студінь, що птиці замерзали у воздусї і падали на землю Олива і вино замерзали в бочках. Тої зими замерзло було богато людий і зьвірят.

— В справі подій на університеті була нині депутация польскої молодіжи у ректора університету, котрий на єї промову відповів, що власти університетскі сповнили свій обовязок, подякував за довіре до тих властий і заявив, що зі взгляду на хід цілої ситуациї в цїли всесторонного обговореня справи і обдуманя зарадчих средств на будуче, скликав на неділю дня 27 с. м. загальні збори професорів тутешного університету.

— Огні. Нині о год. 4 над раном вибух огонь при ул. Сакраменток ч. 1., де від проводу коминового заняла ся стіна пруска. Огонь зльокалізовано врубанем стіни. — В Станиславові вибух нині огонь у великій каменици Ґартенберґів. Займило ся на поді внаслідок неосторожности служби при відморожуваню рури від водопроводу. — В Тульоні страшний огонь знищив 20 домів і кілька фабрик. Двайцять людий єсть поранених.

— Сила тьми. Стало ся в Росиї, в селї Іліноє сарапульского уїзда (повіта) вятскої ґубернії. Селянин Ґлухіч жив з своїм сином в незгоді і вічній сварці, котра обом затроювала житє і остаточно спонукала старого шукати поради і помочи у ворожки. Ворожка порадила нещасливому батькови, щоби він через довший час давав синови пити воду, в котрій би лежав людский труп. Старий Ґлухіч знав, що $1\frac{1}{2}$ місяця тому назад похоронено на кладовищи однолітну дитину, отже закрав ся в ночи на кладовище, відкопав трупа і кинув до керници на своїм обійстю, з котрої брали воду до питя для людий і до поєня худоби. Цілий місяць лежав труп в керници, але сварка і колотнеча з сином не лиш не ослабали, але ще й ставали більші. Одного дня виплив труп на верх, єго витягнули і так викрила ся ціла справа. При слідстві призная ся старий Ґлухіч до того, що викопав трупа, а що в Росиї нарушене гробів дуже остро карають, то Ґлухіча відставлено до арешту, а по переведеню процесу вишлють на кілька літ на Сибір до примусових робіт.

— Картярство князя з пануючого роду. Сензацию дня стало ся у Фльоренциї нещасте при грі в карти і рулету ґрафа Турину, кн. Віктора італїяньского, котрий яко ґенерал-майор і командант 7 бриґади кавалериї, резидує у Фльоренциї і мешкає там в красній старій палаті Пітті, до котрої прилягає прекрасний Джардіно Боболі, котрого ґалерия образів має неоцінену вартість. Ґраф Турину, чоловік гулящий, літ 34, виїхав був недавно тому на Рівієру і там мав то нещасте, що програв дрібничку, бо лиш — сім міліонів лірів. Кн. Віктор, що правда, богатий чоловік і перебуде легко таке маленьке нещасте, але єго вуйко король Віктор Емануїл так озлобив ся на ту легкодушність князя, що постановив вислати єго до Африки до служби при кольоніяльнім війску. У Фльоренциї кажуть, що за князем заплачуть не одні красні очи.

† Померли: Лука Ремеза, учитель при учительскій семинариї в Самборі, помер нагло дня 22 с. м. в Самборі. Помершии належав до всіх народних товариств в Самборі, а в послідних часах був аж до смерти настоятелем самбірскої рускої бурси. — Андрей Завадский, парох в Микитинцях, пістиньского деканата, упокоїв ся 18 с. м. в 55 році житя а 25 сьвященьства. — Лев Кочоровский, лякирницкий майстер у Львові, упокоїв ся дня 21 с. м. в 46 році житя. Покійний був членом руских товариств. — О. Йосиф Негребецкий, парох в Поріччи грунт. к. Городка, перемиской епархії, упокоїв ся по короткій слабости дня 23 січня 1907 в 46 році житя а 21 сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 26 січня. На нинішнім засіданю палати послів поставив пос. Ґломбіньский і тов. інтерпеляцию до міністра справ внутрішних в справі подій на львівскім університеті і систематичних заколотів публичної безпечности у Львові. Інтерпелянти запитують, чи міністер схоче розслідити докладно обурюючі події на університеті і що наміряє зарядити, щоби охоронити сьвятині науки і спокій жителів у Львові від подібних надужить і замахів радикальних партий.

Петербург 26 січня. (П. А.) Вчера відбували ся у 18 ґуберніях вибори мужів довіря робітників, дрібних властителів земских і селян, котрі мають з помежи себе вибрати правиборців до виборів послів до Думи. Вибрані делеґати належать після наспівших доси вістий в більшій части до партиї правиці або стоять близько правиці. Участь виборців була дуже мала; в кількох случаях прибуло ледви 1 прц. виборців.

Мадрид 26 січня. Мавра обняв місию утвореня нового кабінету.

Париж 26 січня. Француский посол в Копенгазі Крозіє іменований француским амбасадором у Відни.

Шанґай 26 січня. Арештовано тут значне число заговірників, переважно студентів, що вернули з Японії.

Господарство, промисл і торговля.

— Ціна збіжа у Львові дня 25 січня: Ціна в коронах за 50 кільо у **Львові**. — Пшениця 7·65 до 7·80; жито 5·80 до 6·—; овес 7·10 до 7·40; ячмінь пашний 6·20 до 6·60; ячмінь броварний 6·50 до 7·40; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 6·— до 6·22; боби 5·90 до 6·—; гречка —·— до —·—; кукуруда стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 24·— до 30·—.

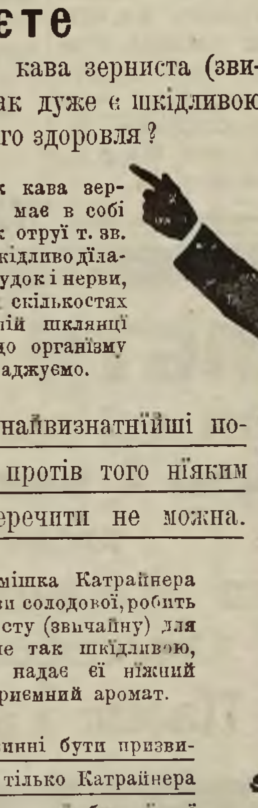
Запрошене до передплати.

З Новим роком розпочало наше видавництво сімнайцятий рік. Наші Вповажані Читателі — а єсть між ними богато таких, котрі читають „Народну Часопись“ від самого початку єї видаваня — оцінять найліпше вагу і значінє нашого видавництва. Длятого пригадуємо нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз з початком нового року управильнити. Тих Вп. Читателів, котрі хотять передплачувати „Народну Часопись“ через ц. к. Староства, просимо звертати ся як найскорше до дотичних ц. к. Старост і там складати передплату а не слухати тих, котрі може відводять від того та кажуть, що там передплати не приймають. Рівночасно звертаємо ся з просьбою і до всіх наших Вп. Читателів, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять не малу прислугу тій части нашої суспільности, котрій потреба як найбільшої просьвіти і науки, а се можемо сьміло сказати, що ніяка з руских часописий не дає тілько і так ріжнородного материялу для науки і забави як „Народна Часопись“.

„Народна Часопись“ буде й на дальше держати ся тої самої проґрами що доси та буде попри вісти політичні подавати як найобширнійший і найвсестороннійший материял до читаня, передовсім добірні повісти і оповіданя, а відтак всілякі відомости з ріжних галузий науки, та фахові відомости з господарства, ґіґієни і вихованя.

Передплату на „Народну Часопись“ приймають на провінциї ц. к. Староства а у Львові аґентия дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9. Можна також присилати просто до нашої Адміністрациї, але тоді з пересилкою почтовою. Хто хоче відбирати в ц. к. Старостві, нехай там складає передплату.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).